

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

06 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena, Țurcan Anatolie,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Braga Viorel, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Braga Viorel XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 04.09.2018 – 12.12.2018 (prima instanță);
2. 15.01.2019 – 19.02.2019 (instanța de apel);
3. 14.06.2019 – 06.11.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 12 decembrie 2018, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Braga Viorel a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoarea stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani.

S-a admis parțial acțiunea civilă, s-a încasat de la Braga Viorel în beneficiul lui Caduc Dorina suma de 5306 lei 26 bani cu titlu de prejudiciu material și suma de 80 000 cu titlu de prejudiciu moral, în rest acțiunea civilă a fost respinsă.

S-a încasat din contul inculpatului în beneficiul statului suma de 320 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Totodată prin sentință s-a soluționat și chestiunea cu privire la corpurile delictive.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Braga Viorel la 02 iunie 2018, aproximativ la ora 20:25, conducând automobilul de model „Dacia Logan” cu numerele de înmatriculare XXX, pe str. Mitropolit Dosoftei din direcția str. Ion Creangă spre str. Mihai Viteazu mun. Chișinău, ajungând în imediata

apropiere a imobilului nr. XXX, pe sectorul de carosabil, unde este amenajată trecerea nedirijată pentru pietoni, semnalizată prin indicatoarele rutiere 5.50.1 și 5.50.2 din anexa nr. 3 a Regulamentului Circulației Rutieră aprobat prin HG nr. 357 din 13 mai 2009 și a marcajului rutier 1.14.1. din anexa nr. 4 al Regulamentului Circulației Rutiere, amplasată pe str. Mitropolit Dosoftei, mun. Chișinău, nu a manifestat prudență sporită la trafic și dexteritate în conducere, a încălcat regulile de securitate a circulației rutiere stabilite: la pct. 45 alin. (1) lit. (2) din Regulamentul Circulației Rutiere potrivit căroră „ *conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, condițiile rutiere, situația rutieră, iar în cazul în care limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului*”, la pct. 11 lit. f) din regulamentul Circulației Rutiere, conform căruia: „ *conducătorul de vehicul înainte de plecare și în timpul deplasării, este obligat să cedeze trecerea pietonilor la trecerea pentru pietoni cu circulație nedirijată. În cazul în care înaintea trecerii pentru pietoni s-a oprit sau a redus viteza vreun vehicul, conducătorii altor vehicule care se deplasează pe benzile alăturate pot continua deplasarea numai asigurându-se că în fața vehiculului menționat nu sunt pietoni*”, în consecință, cu partea frontală a automobilului a comis tamponarea pietonului Caduc Dorina, care se afla angajată în traversarea părții carosabile de la stânga spre dreapta, relativ deplasării automobilului, pe trecerea pietonală semnalizată prin indicatoarele rutiere 5.50.1 și 5.50.2 și pe marcajul rutier 1.12.1 „trecerea pentru pietoni”. În rezultatul tamponării, pietonului Caduc Dorina potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 201802D1470 din 06 august 2018 i-au fost cauzate leziuni corporale grave sub formă de „ fractura femurului drept în treimea medie-distală cu deplasarea fragmentelor și implicarea canalului medular, traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, plăgi contuze la nivelul capului și feței ce prezintă pericol pentru viață.”

Acțiunile inculpatului Braga Viorel fiind încadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal „ *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății*”.

2. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, aceasta a fost atacată cu apel de către:

2.1 Inculpatul Braga Viorel, care a solicitat, admiterea apelului, casarea parțială a sentinței în partea admiterii acțiunii civile, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte prin care să fie admisă parțial acțiunea civilă și să fie încasată suma de

1000 lei cu titlu de prejudiciu material și 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, în rest sentința să fie menținută.

În susținerea apelului, a invocat că:

- consideră că suma prejudiciului material în mărime de 5306, 26 lei, a fost încasată neîntemeiat din motiv că din bonurile anexate la acțiunea civilă reiese că partea vătămată a achitat serviciile comunale, a procurat produse alimentare;

- nu a fost împotriva de a achita suma cheltuielilor suportate de către partea vătămată suferite în legătură cu cauzarea accidentului rutier cum ar fi medicamentele, vitamine. Toate necesitățile apărute cu internarea părții vătămate au fost achitate de către inculpat;

- achitarea serviciilor comunale nu are nici o legătură cu accidentul care a avut loc;

- nu au fost probate suferințele fizice și psihice suportate de către partea vătămată;

- a fost de acord să achite consultația la psiholog sau în caz de necesitate consultațiile la alt specialist ca să fie restabilită starea fizică și morală a părții vătămate;

- partea vătămată nu s-a prezentat în instanța de judecată iar argumentul avocatului acesteia precum că aceasta nu poate merge îl consideră nefondat deoarece conform informației plasate pe rețelele de socializare partea vătămată se afla în Italia;

- nu este clar cum instanța a identificat suma de 80 000 lei, nu a fost prezentat nici un raport a specialistului sau careva extrase din spital;

- salariul inculpatului este de 3000 lei, ultimul fiind în imposibilitate de a achita suma de 85 000 lei, prin astfel de dispoziții inculpatului i s-au pus sarcini în condiții imposibile de a le executa.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2019, s-a respins ca nefondat apelul declarat, s-a menținut sentința fără modificări.

3.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, din totalitatea probelor cercetate, analizate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, s-a stabilit indubitabil că în acțiunile inculpatului Braga Viorel sunt întrunite toate semnele și elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Instanța de apel a ținut să specifice că la individualizarea și stabilirea pedepsei inculpatului Braga Viorel s-a dat pe deplin eficiență prevederilor art. 61, 75, 90 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de fond aplicând o sancțiune echitabilă în limitele prevederilor legale, ce va asigura atingerea scopului pedepsei penale.

Cu referire la alegațiile apelantului referitor la încasarea eronată a sumei de 5306,26 lei, instanța de apel le-a apreciat ca neplauzibile, or bonurile de plată

anexate la acțiunea civilă, relevă suportarea de către partea vătămată a unor cheltuieli în valoare de 5306, 26 lei, legate de achitarea serviciilor medicale și diagnostic, preparate medicale, produse alimentare.

Instanța de apel a apreciat ca fiind justă concluzia primei instanțe în legătură cu respingerea argumentelor apărării precum că inculpatului nu i-ar reveni obligația de a acoperi cheltuielile legate de procurarea produselor alimentare în perioada de spitalizare a victimei, subliniind faptul că anume inculpatul se face responsabil de apariția vătămarilor corporale la partea vătămată fiind cunoscut că restabilirea sănătății și integrității corporale depinde atât de tratamentul primit cât și de urmarea unui anumit regim alimentar capabil să determine revigorarea funcțiilor afectate prin vătămarile cauzate.

Instanța de apel a apreciat ca fiind corecte concluziile instanței de fond cu referire la stabilirea unui quantum rezonabil al prejudiciului moral ce urmează a fi încasat din contul inculpatului, fiind luat în calcul complexitatea și gravitatea leziunilor corporale cauzate victimei prin acțiunile inculpatului, luând în calcul forma vinovăției acestuia la producerea acestor leziuni, perioada de reabilitare a victimei, iar în opinia instanței de apel suma de 80 000 lei a fost apreciată ca fiind una necesară și suficientă pentru compensarea oricăror prejudicii de ordin moral determinate de suferințele fizice și psihice, suportate de victimă ca urmare a vătămării integrități corporale.

Instanța de apel nu a reținut ca fiind întemeiate argumentele apelantului în partea în care a invocat că are un salariu de 3000 lei pe lună și că nu va putea achita prejudiciu moral în termenul stabilit de instanță, or această cerință urmează a fi soluționată conform normelor ce vizează executarea hotărârilor judecătorești, într-o procedură separată și nu în instanța de apel.

4. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, a declarat recurs ordinar inculpatul Braga Viorel, care fără a invoca vreun temei pentru declararea recursului prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a sentinței și a deciziei și anume în partea admiterii acțiunii civile cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte prin care să fie admisă parțial acțiunea civilă și să fie încasată suma de 1000 lei cu titlu de prejudiciu material și 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, în rest sentința să fie lăsată fără modificări, invocând aceleași motive enumerate la pct. **2.1** al prezentei decizii.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat, invocând faptul că în partea soluționării acțiunii civile atât instanța de fond cât și cea de apel a dispus admiterea acțiunii civile în conformitate cu exigențele legale, bazate pe dispozițiile art. 1423 alin. (1) și alin. (2) Cod civil, motivându-și soluția în acest sens, luându-se în considerare caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate părții

vătămate, de gradul de vinovăție al inculpatului, de măsura în care aceste compensări pot aduce satisfacție persoanelor vătămate, de circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vinovate.

5.1. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință și avocatul Onici Svetlana împreună cu partea vătămată Caduc Dorina, care au pledat pentru inadmisibilitatea recursului, invocând faptul că nici până în prezent partea vătămată nu s-a recuperat complet, iar sumele prejudiciului material și moral admise de către instanțele de fond reprezintă o mică parte din suma necesară care ar compensa cât de puțin consecințele vătămarilor corporale și traumelor suferite ca urmare a infracțiunii comise.

Cu referire la termenul acordat de către instanțele de fond inculpatului sub formă de 1 an și 6 luni pentru achitarea prejudiciului material și moral, îl consideră unul suficient pentru a îndreptăți încrederea acordată inculpatului, mai mult instanța nu a dispus executarea imediată a hotărârii privind acțiunea civilă, fapt ce ar fi îngreunat cu adevărat situația inculpatului.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că, recurentul nu a indicat nici un temei pentru declarare a recursului ordinar, prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, criticând soluția instanței de apel în partea admiterii acțiunii civile.

Colegiul penal analizând conținutul recursului declarat constată că recurentul critică decizia instanței de apel doar în latura civilă, indicând că cuantumul prejudiciului moral și a celui material stabilit de către instanța de judecată este nejustificat.

Astfel, analizând textul deciziei atacate (f.d. 228-241, Vol. I) în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus

argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, ținând cont de cele invocate în recurs, Colegiul penal menționează că argumentele prescrise în recurs privind nesoluționarea justă a acțiunii civile de către instanțele de fond, sunt considerate ca fiind neîntemeiate, deoarece acțiunea civilă a fost soluționată de către prima instanță corect și în conformitate cu art. 387 Cod de procedură penală, din care motiv soluția dată a fost susținută și de către instanța de apel.

În continuare, se indică că instanța de apel corect a apreciat ca fiind întemeiate concluziile primei instanțe referitor la stabilirea cuantumului despăgubirilor cuvenite, indicând că acesta este bine determinat în baza probelor administrate și cercetate în cadru ședinței de judecată.

Reieșind din cele menționate, Colegiul penal conchide că suma de 5306 lei 26 bani cu titlul de prejudiciu material, și cea de 80 000 lei cu titlul de prejudiciu moral suportat, sunt echitabile și pe deplin confirmate de probele ce au fost anexate la materialele dosarului, iar în acest sens nu au fost depistate careva omisiuni din partea instanței de apel ce ar permite casarea deciziei adoptate, în contextul solicitărilor înaintate.

Instanța de recurs consideră neîntemeiat argumentul recurentului precum că *„nu este clar cum instanța a stabilit încasarea prejudiciului material în sumă de 5306 lei 26 bani și a prejudiciului moral în sumă de 80 000 lei”* or după cum urmează din conținutul deciziei atacate instanța de apel la examinarea acțiunii civile a ținut cont de prevederile art. art. 1422, 1423 Cod civil și art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, totodată instanța de apel a ținut cont de documentele medicale și bonurile anexate la acțiunea civilă (f.d. 173-180, vol. I) de caracterul și gravitatea suferințelor psihice cauzate părții vătămate, de prejudiciul cauzat, manifestat prin cauzarea leziunilor corporale grave sub formă de *„ fractura femurului drept în treimea medie-distală cu deplasarea fragmentelor și implicarea canalului medular, traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, plăgi contuze la nivelul capului și feței ce prezintă pericol pentru viață.”*

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând

a fi menținută, iar recursul declarat urmează a fi declarat ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Braga Viorel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Braga Viorel XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **05 decembrie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie